

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ**A. ΚΕΙΜΕΝΟ****«Η πικρή γνωριμία με τον ρατσισμό»**

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η οικογένεια μου ήταν διαφορετική. Οι γονείς μου μιλούσαν λίγα αγγλικά και αυτά με βαριά ιταλική προφορά. Το στυλ της ζωής μας ήταν ολοφάνερα διαφορετικό, ένα μικρό κομμάτι Μεσογείου στις ακτές της Αμερικής. Τρώγαμε διαφορετικά εξωτικά φαγητά. Οι συζητήσεις μας ήταν πιο **ζωντανές** κι οι φωνές μας λίγο πιο δυνατές. Οι κινήσεις μας πιο έντονες. Ο κόσμος στον οποίο ζούσαμε ήταν σίγουρα πιο **ξένος**. [...]

Ήταν συνηθισμένο εκείνο τον καιρό να μας κολλάνε τις ταμπέλες «μακαρονάς» και «μετανάστης». Ποτέ δεν ήμουν απολύτως σίγουρος για το τι σήμαιναν αυτές οι δυο λέξεις, παρ' όλα αυτά ένιωθα το κεντρί τους. Πρωτόνισσα αυτόν τον πόνο μια μέρα, καθώς έφευγα από το σχολείο. Βρέθηκα ξαφνικά περικυκλωμένος από μια ομάδα παιδιών που μου φώναζαν αυτά τα λόγια.

Ένα απ' αυτά τα παιδιά μού πέταξε ένα κέικ. Η κρέμα και η ζάχαρη του έσκασαν πάνω στο πρόσωπο, τα μαλλιά και τα ρούχα μου. «Βρωμομετανάστη», φώναζαν. «Ο πατέρας σου είναι γκάνγκστερ στο Σικάγο κι η μητέρα σου μασάτε σκόρδα και συ είσαι γιος μακαρονά! Γιατί δεν τα μαζεύετε να πάτε από κει που ήρθατε;» [...]

Μόλις έφτασα στο σπίτι κλειδώθηκα στο μπάνιο για να μη με δουν. [...] Δεν μπορούσα να σταματήσω τα κλάματα και τα δάκρυα μου ανακατεύονταν με το αίμα στο πρόσωπό μου. Δεν μπορούσα να πιστέψω αυτό που μου συνέβη. Όλα φαίνονταν τόσο λάθος κι όμως τελικά ήμουν ανίκανος να κάνω οτιδήποτε γι' αυτό.

Τελικά ο πατέρας χτύπησε την πόρτα του μπάνιου. «Τι κανείς εκεί μέσα; Τι σου συμβαίνει;», με ρώτησε. [...]

Του εξήγησα. Τέλειωσα την ιστορία και περίμενα. [...]

«Εντάξει», είπε ήσυχχα, «έγινε κι αυτό. Σε βρήκαν και σένα οι άνθρωποι που μας πληγώνουν και μας κάνουν να κλαίμε. Δεν μας **ξέρουν** κι όμως μας μισούν. Πρόκειται για **δειλούς**, που κάνουν τους δυνατούς, όταν είναι πολλοί και τα βάζουν μαζί μας, γιατί ξέρουν ότι δεν είμαστε σε θέση να τους αντιμετωπίσουμε.» [...]

«Μισώ που είμαι Ιταλός», του εξομολογήθηκα θυμωμένα, «θα ήθελα να είμαι οτιδήποτε άλλο!».

Ο πατέρας μου με κράτησε σφιχτά κι η φωνή του ήταν τώρα δυνατή και απειλητική. «Να μη σε ξανακούσω να το λες αυτό ποτέ! Έπρεπε να είσαι περήφανος γι' αυτό που είσαι. Σκέψου λιγάκι ότι η Αμερική ανακαλύφθηκε και πήρε το όνομά της από έναν Ιταλό! Οι Ιταλοί κάνουν γλυκιά μουσική, τραγουδούν υπέροχα, ζωγραφίζουν τους ωραιότερους πίνακες, γράφουν αριστουργήματα και κτίζουν όμορφα κτίρια. Πως μπορεί να μην είσαι περήφανος που είσαι Ιταλός; [...]

«Όμως όλ' αυτά δεν τα ξέρουν οι άλλοι», του αντιμίλησα, «θα προτιμούσα να είμαι σαν όλους τους άλλους».

«Ε, λοιπόν, δεν είσαι! Ο Θεός δεν θέλησε να μας κάνει όλους ίδιους. Μας έκανε διαφορετικούς για να μπορεί ο **καθένας** να είναι ο εαυτός του. Ποτέ μη φοβάσαι τις διαφορές. Η διαφορά είναι καλό. Θα σου άρεσε να είσαι σαν τα παιδιά που σ' έδειραν και σου φώναζαν αυτά τα πράγματα; [...] Δεν χαιρέσαι που διαφέρεις απ' αυτούς;» [...]

Να τους λυπάσαι, αλλά να μην τους φοβάσαι. Πρέπει να είμαστε δυνατοί και πάντα περήφανοι για το ποιοι και το τι είμαστε, τότε κανείς δεν μπορεί να μας κάνει κακό».

Λέο Μπουσκάλια, *Ο πατέρας μου*(απόσπασμα)

Β. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Με ποια στάση και ποια επιχειρήματα προσπαθεί ο πατέρας να ανατρέψει τα αρνητικά συναισθήματα που τείνει να δημιουργήσει ο γιος του για την ταυτότητά του;
(10 μονάδες)
2. «Πρέπει να είμαστε δυνατοί και πάντα περήφανοι για το ποιοι και το τι είμαστε, τότε κανείς δεν μπορεί να μας κάνει κακό». Να αναπτύξετε το περιεχόμενο της φράσης σε μία παράγραφο (80 -100 λέξεις).
(12 μονάδες)
3. Να εντοπίσετε και να ορίσετε τον τρόπο σύνδεσης των προτάσεων του αποσπάσματος που ακολουθεί: «Μόλις έφτασα στο σπίτι κλειδώθηκα στο μπάνιο για να μη με δουν. [...] Δεν μπορούσα να σταματήσω τα κλάματα και τα δάκρυά μου ανακατεύονταν με το αίμα στο πρόσωπο μου.»
(10 μονάδες)
4. Να καταγράψετε τις δευτερεύουσες προτάσεις του αποσπάσματος που ακολουθεί και να τις χαρακτηρίσετε ως προς το είδος και τον συντακτικό τους ρόλο: «Πρόκειται για δειλούς, που κάνουν τους δυνατούς, όταν είναι πολλοί και τα βάζουν μαζί μας, γιατί ξέρουν ότι δεν είμαστε σε θέση να τους αντιμετωπίσουμε.»
(18 μονάδες)
5. Να γράψετε από ένα μονολεκτικό συνώνυμο για κάθε υπογραμμισμένη λέξη του κειμένου: αμφιβολία, απολύτως, ανακατεύονταν, εξομολογήθηκα, απειλητική και ένα μονολεκτικό αντίθετο για κάθε λέξη που σημειώνεται με έντονη γραφή στο κείμενο: ζωντανές, ξένος, ξέρουν, δειλούς, καθένας.
(10 μονάδες)

Γ. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Στη γειτονιά σας κατοικούν μετανάστες που δεν δημιουργούν προβλήματα. Παρ' όλα αυτά ορισμένοι επιθυμούν την απομάκρυνσή τους. Σε συγκέντρωση των κατοίκων της περιοχής, κατά την οποία συζητείται το θέμα α) να προσπαθήσετε να τους πείσετε ότι η συμπεριφορά τους είναι απάνθρωπη και β) να παρουσιάσετε επιχειρήματα, για να αποτρέψετε την επιθυμία τους.
(Η έκταση του κειμένου να είναι 350 - 400 λέξεις).

(40 μονάδες)